

ଛୋଟ ମୋର ଗାଆଁଟି

କବି: ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ରାଉତରାୟ
ଶ୍ରେଣୀ: ସପ୍ତମ
ତୃତୀୟ ଦିନ

CHANGING YOUR TOMORROW

SUB-CONCEPTS: ସରଳ ଶାକ୍ତ ପଲ୍ଲୀଗ୍ରାମର ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ପୂର୍ବ ପାଠ୍ୟର ଆଲୋଚନା-

- ୧. ଏକ୍ସ୍ଟିଗାଳ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ ?**
- ୨. କ୍ଷତୀୟର କହିଲେ କ'ଣ ବୁଝ?**
- ୩. ପ୍ରାଣ-ନାହା କହିଲେ କ'ଣ ବୁଝ?**

କବିତାଂଶ ବ୍ୟାଖ୍ୟା:

ତାହାରି ଜଳ ରକତ ହୋଇ
ଶିରାରେ ବହେ ଯେସନ ନଈ,
ନିଃଶ୍ୱାସେ ମୋର ତାହାରି ବାୟୁ
ଚଳାଏ ପ୍ରାଣ-ନାହାଟି ।
ଛୋଟ ମୋର ଗାଆଁଟି ।
ତାହାରି ଫୁଲ, ଶାଗୁଆ ଲତା
କଣ୍ଠେ ମୋର ଦେଲା ଯେ କଥା,
ଆଖିରେ ଦେଲା ତାହାଣି ନୂଆ
(ତାର) ଫଗୁଣ ଉଷା ପାହାଡ଼ି ।
ଛୋଟ ମୋର ଗାଆଁଟି ।

- ❑ କବି ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସତେ ଯେପରି ପଲ୍ଲୀଭୂମିର ଜଳ ତାଙ୍କ ଶିରା ପ୍ରଶିରରେ ରକ୍ତ ହୋଇ ବହି ଚାଲିଛି । ନିଃଶ୍ୱାସରେ ସେହି ପବନର ଗନ୍ଧ ସେ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ଜଳ ବାୟୁ ତାଙ୍କ କର୍ମମୟ ଜୀବନକୁ ଚଳଚଞ୍ଚଳ କରିଛି ।
- ❑ ଶାନ୍ତ ସରଳ ନିଜ ପଲ୍ଲୀଗ୍ରାମର ଗଛ-ଲତା, ଫୁଲ-ଫଳ ସବୁ କିଛି ଅତି ଆପଣାରା ସେହି ବିଲ,ବାଡ଼ିର ଶସ୍ୟ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଗଠନରେ ସହାୟକ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ପରିବେଶ ତାଙ୍କ କଣ୍ଠରେ ଭରି ଦେଇଥିଲା ଦରୋଟି ଭାଷା,ଓଠରେ ଭରି ଦେଇଥିଲା ଚୁନା ଚୁନା ହସ ।
- ❑ ପାହାନ୍ତି ଉଷାର ସୂର୍ଯ୍ୟଦୟର ଲାଲ କିରଣ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତର ସୁନେଲି ପ୍ରକୃତି ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ନୂଆ ଚାହାଣୀ ଭରି ଦେଇଥିଲା ।

କଠିନ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ:

- ❑ ଉଷା-ସକାଳ
- ❑ ମୂରଲୀ-ବଂଶୀ
- ❑ ସ୍ଵନ-ସ୍ଵର
- ❑ ସକଳ-ସବୁ
- ❑ ଯେସନେ-ଯେପରି

ବ୍ୟାକରଣଗତ ଶବ୍ଦ:

ବିପରୀତ ଶବ୍ଦ:

କଥା-ଅକଥା

ନୂଆ-ପୁରୁଣା

ପ୍ରତିଶବ୍ଦ:

ଉଷା-ସକାଳ, ଭୋର

ବଣ-ଜଙ୍ଗଲ, ଅରଣ୍ୟ

ଆଖି-ନୟନ, ଚକ୍ଷୁ

ବାୟୁ-ପବନ, ସମୀର

ଗୃହକର୍ମ:

ତୁମ ଗାଆଁରେ ପାଳନ କରାଯାଉଥିବା ପର୍ବପର୍ବାଣୀ
ବିଷୟରେ ଲେଖ ।

THANKING YOU
ODM EDUCATIONAL GROUP